

zaaknummer 2012T699(2)

23 november 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[Naam],

geboren op [Datum],

wonende te [Plaats],

hierna te noemen: klager,

juridisch adviseur: mr. H.J.P.M. van Berckel-van der Rijken, advocaat te Breda,

tegen:

[Naam],

geboren op [Datum], overleden op [Datum],

de persoon over wie geklaagd wordt,

hierna ook te noemen: aangeklaagde,

tijdens zijn leven lid van de Congregatie van de Fraters van Onze Lieve Vrouw, Moeder van Barmhartigheid, ook bekend als en hierna te noemen: de Fraters van Tilburg.

1. De procedure

Het klaagschrift d.d. 23 april 2012 is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen. Op 3 juli 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van frater [naam], Algemeen Overste van de Fraters van Tilburg.

Op 10 oktober 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van Berckel-Van der Rijken, voornoemd. Namens de Congregatie is verschenen frater [naam], voornoemd.

Ter zitting heeft mr Van Berckel-Van der Rijken verzocht de behandeling van de zaak aan te houden in afwachting van de formulering van de klacht van [Naam]. De klacht van de heer [Naam] zou kunnen dienen als steunbewijs in de onderhavige zaak.

Bij brief van 30 oktober 2012, ontvangen d.d. 31 oktober 2012, heeft mr. Van Berckel-Van der Rijken laten weten, dat de melding van de heer [Naam] niet tot een klacht zal leiden daar hij zich de naam van de aangeklaagde niet kan herinneren.

Vervolgens heeft de juridisch adviseur bij brief van 6 november 2012 nog enkele stukken aan de Klachtencommissie toegezonden.

2. De klacht

2.1. Klager is op zijn 5^e jaar in september [Jaar] op het Blindeninstituut [Naam] in [Plaats] gekomen. Klager was en is slechtziend.

Klager kwam in [Jaar] direct na de grote vakantie in de groep bij aangeklaagde. Aangeklaagde was eerder op Curaçao geweest. Klager wist in [Jaar] of [Jaar] al dat aangeklaagde op Curaçao was weggestuurd in verband met misstanden met kinderen door aangeklaagde begaan.

Aangeklaagde was verantwoordelijk voor de slechtziendengroep. Aangeklaagde was een heel gewelddadige en onberekenbare man. Klager heeft 5 à 6 jaar op de groep bij aangeklaagde gezeten.

Het misbruik door aangeklaagde begon ermee dat klager door aangeklaagde in bad werd gezet. Aangeklaagde kwam dan controleren of de piemel van klager wel helemaal schoon was. Klager was toen 9 jaar. Aangeklaagde zat dan aan de piemel van klager te frutselen en drukte klager tegen zich aan. Ook zat aangeklaagde met zijn penis tegen de billen van klager. Klager voelt tot op de dag van vandaag het warme vocht, waarvan klager nu weet dat het sperma was, langs zijn billen glijden.

Als klager zich verzette, kreeg hij een koude douche over zich heen. Deze badsessies vonden wekelijks plaats.

Toen klager ouder werd en zelf kon douchen, kwam aangeklaagde aan zijn bed zitten. Aangeklaagde ging dan met zijn handen onder de dekens van klager en begon klager af te trekken. Klager hoefde niets bij aangeklaagde te doen. Dit gebeurde zeker eenmaal in de drie tot vier weken.

Klager had de indruk dat deze “band” tussen klager en aangeklaagde inhield, dat hij bepaalde privileges genoot. Klager had de indruk dat hij werd voorgetrokken ten opzichte van de andere kinderen.

Het misbruik hield op toen klager in [Jaar] of [Jaar] in een andere groep kwam bij een andere surveillant.

2.2. Als klager na een weekend weer terug moest naar het Blindeninstituut, was dit altijd een groot drama. Klager heeft toen nooit gesproken over hetgeen hem in [Plaats] was overkomen. Klager heeft aan dit moeilijk afscheid nemen een trauma overgehouden van verlatingsangst.

Door het gebeuren is het zelfbeeld van klager beschadigd. Klager vertrouwde niemand meer. Wanneer hij iemand wel vertrouwt, heeft hij last van verlatingsangst. Zijn verlatingsangst werkt heel verstikkend voor de mensen die hij vertrouwt.

Klager heeft een over ontwikkeld gevoel voor rechtvaardigheid. Hij komt altijd op voor de zwakken, maar nauwelijks voor zichzelf.

Seksualiteit is voor klager iets heel moeilijks. Toen in 2004 een tsunami Thailand trof, brak er iets bij klager en heeft hij zijn vrouw voor het eerst verteld over hetgeen hem is overkomen in [Plaats]. Het luchtte hem enorm op. Klager en zijn vrouw zijn toen professionele hulp gaan zoeken. Nadien speelde het misbruik nog verschillende malen op.

2.3. Klager stelt zich ten doel erkenning te krijgen. Klager wil tevens genoegdoening in de vorm van een schadevergoeding ontvangen voor alle ellende die hem is aangedaan.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Frater [naam] heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Frater [naam] stelt dat het carrièreverloop van aangeklaagde iets vreemds suggereert, maar dat niet

met zekerheid is te zeggen, dat dit duidt op seksueel misbruik. Wel kan als vaststaand worden aangenomen dat aangeklaagde kampte met psychische problemen en dat hij tot zijn overlijden was opgenomen in een psychiatrische inrichting. In het persoonlijk dossier van aangeklaagde is geen enkele aanwijzing te vinden die kan duiden op seksueel misbruik dan wel lichamelijk geweld. Navraag bij enkele nog in leven zijnde broeders leerde dat hun niets is gebleken dat kon duiden op seksueel misbruik door aangeklaagde.

Frater [naam] concludeert dan ook dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder: de Procedure). Volgens artikel 1.3 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager naar het oordeel van de Klachtencommissie voldoende ondersteunen. Mevrouw mr. Van Berckel-van der Rijken heeft op 6 november 2012 stukken naar de Klachtencommissie gestuurd. Uit de bijgevoegde de verklaring van mevrouw [naam], GZ-psycholoog, d.d. 5 november 2012, blijkt dat klager in [Jaar] onder behandeling is geweest vanwege psychische problemen voortvloeiend uit het seksueel misbruik dat hem zou zijn overkomen op het internaat in [Plaats]. Mevrouw [naam] noemt daarbij de namen van beide aangeklaagden. Tevens bevond zich bij deze stukken een verslag van het intake-gesprek dat klager op 31 januari 2005 had met mevrouw [naam]. Hierin wordt slechts gesproken over misbruik door 'enkele fraters'.

Het is de Klachtencommissie niet duidelijk geworden, hoe mevrouw [naam] zich de namen van de twee aangeklaagden 7 jaar nadat de gesprekken hebben plaatsgevonden, nog zo goed weet te herinneren. Tijdens het intake-gesprek zijn de namen blijkens het verslag niet genoemd. Een nadere toelichting op dat punt mocht naar het oordeel van de Klachtencommissie niet ontbreken.

Voorts merkt de Klachtencommissie op dat de wetenschap die mevrouw [naam] heeft omtrent het misbruik haar is medegedeeld door klager.

Gezien het vorenstaande is de Klachtencommissie van oordeel, dat niet met voldoende zekerheid vastgesteld kan worden, dat het door klager gestelde misbruik door aangeklaagde is gepleegd.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

4.6. De Klachtencommissie realiseert zich dat dit voor klager teleurstellend is. Indien echter in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze aangeklaagde ondersteunen dan bestaat voor hem de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde herziening van de uitspraak te verzoeken.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Fraters van Tilburg de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 23 november 2012 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, zr. J.G.M. Verwijs O.Praem. en mr. F.A.A. Duynstee, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Fraters van Tilburg en aan klager verzonden.

Op grond van art. 20.1 kan door klager, aangeklaagde of de kerkelijk gezagsdrager van aangeklaagde binnen 2 weken na de datum van ontvangst schriftelijk bezwaar worden ingediend, indien hij/zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

Op grond van art. 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.

Op grond van art. 22.1 van de Regeling kan om herziening van een advies worden gevraagd op gronden zoals in dat artikel vermeld.